

DEGETICA

A fost odată o femeie care își dorea un copilaș. Ea s-a dus la o vrăjitoare. Aceasta i-a dat un bob fermecat. Femeia l-a pus într-un ghiveci și, după un timp, a apărut o lalea frumoasă.

În mijlocul florii sedea o fetiță drăgălașă, cât un degetel. Încântată, femeia i-a pus numele Degetica.

Într-o noapte, pe când Degețica dormea
într-o coajă de nucă, pe geam intră o broască:
– Ce bună ar fi de nevastă pentru fiul meu!
Broasca luă coaja de nucă cu tot cu fetiță și
o duse fiului ei.

– Mamă, te pomenești că fugă când
se trezește! Să o punem pe o frunză în
mijlocul lacului, orăcăi acesta.

Când s-a trezit Degețica și a văzut
unde se află, a început să plângă.
Suspinea ei au fost auzite de niște
peștișori. Ei au ros repede lujerul
frunzei și au ajutat-o să ajungă la mal.

Cât a fost cald, Degețica a trăit într-o poiană. Dar a venit iarna cea rece. Tremurând, Degețica a mers printr-o miriște până a ajuns la ușa unui șoarece de câmp:

– Fie-ți milă și dă-mi un bob de grâu, că de două zile nu am mâncat nimic!

– Te voi găzdui cu drag dacă știi să zici povești.

Degețica s-a învoit.

